

THE POWER OF THE THREE-YEAR-OLD

Against the moral decline of society stand Jewish women and girls on a mission to brighten the darkness.

The Rebbe's Shabbat candle lighting campaign.

TEACHER'S MANUAL

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT CHAYEI SARAH

Jewish Insights is made possible by:

Rabbi Yossi and Yael Michelashvili

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org
To download this complimentary class, visit www.JewishInsights.org

The Shluchim Office

Director | Rabbi Gedalya Shemtov
Development | Rabbi Mendy Shemtov

Editors

Rabbi Avraham Greenberg
Rabbi Zuscha Greenberg

English

Translation and editing | Rabbi Mendel Super
Proofreading | Rabbi Mendel Levertov

Hebrew

Linguistic editing | Rabbi Zushe Greisman
Proofreading | Rabbi Menachem Wilhelm

Spanish

Translation and editing | Rabbi Rafi Tawill

French

Translation and editing | Rabbi Yahir Elbaz
Proofreading | S. Elbaz

Portuguese

Translation | Mr. Yitzchak Dayan
Editing | Rabbi Yeshaya Dayan
Layout Design | Mike Katan

Layout

Berel Marozov

Website

Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration

Levi Shemtov

Advisory Committee

Rabbi Asher Deren - Cape Town, South Africa
Rabbi Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel
Rabbi Levi Greenberg - El Paso, Texas
Rabbi Dovid Goldberg - São Paulo, Brazil
Rabbi Levi Shaikevitz - Kfar Chabad, Israel
Rabbi Mendy Greenberg - Twinsburg, Ohio
Rabbi Shmuel Freedman - Bahia Blanca, Argentina
Rabbi Yosef Yitzchak Blau - Moshav Kineret, Israel
Rabbi Chaim Drukman - Lucerne, Switzerland

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

© Published and Copyright 2024 by
Shluchim Office International

Contents

A. The Shabbat Candle Lighting Campaign.....1

Jews have always made an effort to brighten their lives. Women have a special role in this regard: they light candles before Shabbat and holidays to bring more light into the home.

The Code of Jewish Law cites two reasons for candle lighting: peace in the home and enjoying Shabbat. It emphasizes that this mitzvah is primarily the responsibility of women. (Source 1)

In the face of growing darkness, the Rebbe called to bring more light into the world, beginning at home with Shabbat candles. The Rebbe added that this should be done by young girls as well, not only married women.

An additional reason for the importance of young girls lighting Shabbat candles is that the girls lighting candles can help influence their mothers to begin lighting Shabbat candles if they didn't already.

B. The Scriptural Source.....8

In this week's Torah portion, we read about the successful mission of Eliezer, Abraham's servant, to find a match for Isaac: "Isaac brought her into the tent of Sarah his mother." Rashi quotes the Midrash, which explains that when Rebecca entered Sarah's tent, three miracles that had occurred in Sarah's merit and had ceased at her passing reappeared: the cloud above the tent, the blessing in the dough, and the candle that remained lit from Shabbat to Shabbat (Source 3). This was what showed Isaac that Rebecca was the proper wife for him.

It is evident from this story that even before her marriage to Isaac, our matriarch Rebecca lit Shabbat candles! This is inferred from the verse's order: first, she entered the tent, and the miracle of the candles returned ("And Isaac brought her into the tent—and he saw that she was like Sarah his mother"), and only afterward were they married ("And he took Rebecca, and she became his wife").

According to Jewish law a man should light candles when there is no woman in the house, so Abraham and Isaac had certainly already been lighting candles themselves. Nevertheless, young Rebecca lit candles on her own.

The lesson from this is that even when there is an older woman lighting candles in the home, the young daughter should also light candles, just as Rebecca did.

We see here another beautiful concept: although Abraham himself had been lighting Shabbat candles since Sarah's passing, the miracle did not occur for him; it occurred only when Sarah and Rebecca lit the candles.

The reason this miracle happened specifically with the women's lighting is because it is the woman's mission and role to manage and illuminate the home, and therefore, it was through them that the miracle brought light to the home for the entire week.

Introduction

From the beginning of his leadership, the Rebbe passionately promoted the dissemination of Judaism and the teachings of Chassidut, with the motto "Ufaratzta!" ("And you shall spread out").

Later on, the Rebbe initiated special "campaigns" to encourage Jews to observe certain practical mitzvot.

These campaigns were carefully selected by the Rebbe as "general mitzvot" that should be observed with greater beauty and enthusiasm than any other mitzvah, because their observance by each Jew affects not only the individual but the entire Jewish people as well.

The first campaign was the Tefillin Campaign, which the Rebbe announced before the Six-Day War in 1967 as a means of protection for the Jews of Israel.

In 1971, the Rebbe launched the "Torah Study Campaign."

Over the course of 1974, the Rebbe introduced campaigns for mezuzah, tzedakah (charity), and a home filled with Jewish books.

Toward the end of that year, about a week before the start of the new year, the Rebbe gave a special talk to women, during which he announced a new campaign—"The Shabbat Candles Campaign."

In this class, we will study the Rebbe's talk in which he explained the background of the campaign and why it is so important.

השיעור לפרשת חיי שרה

משיחת יום ד' פ' נצבים, כ"ד אלול, ה'תשל"ד, הנחה בלתי מוגה
לעסקניות של ישיבת "תומכי-תמימים" ו"בית רבקה" תחיינה
תורת מנחם, כרך ע"ז עמוד 293

ומשיחת כ"ף מרחשון ה'תשל"ה, הנחה בלתי מוגה
שיחות קודש ה'תשל"ה, כרך א', עמוד 140 [בתרגום המערכת]
ולקוטי שיחות חלק ט"ו חיי שרה ג'

ומשיחת ו' תשרי, התשל"ו, הנחה בלתי מוגה
תורת מנחם כרך פ"ב עמוד 48

ה'הנחה' ברשות קה"ת, ובאדיבות וועד הנחות בלה"ק. תודתנו נתונה להם על כך.

A. The Shabbat Candle Lighting Campaign

>> The Rebbe

Light

Student's
pg. 1

Time passes and the world changes, so I wish to raise a proposal in connection with these changes. The proposal is directly relevant to unmarried Jewish girls.

By way of introduction:

Jewish people have always endeavored to fill their lives with as much light as possible, because Divine service must be carried out with joy. The Torah is also called "the Torah of light," a Torah that illuminates our lives.

The Rebbe Rayatz related, among the wonder and miracle stories about the Baal Shem Tov, that the Baal Shem Tov liked when the house was full of light—in the literal sense.

A house full of physical light reminds us all that our role is to illuminate our homes, and to extend that light even to the streets outside.

Women have a mission and mitzvah in this regard. Shabbat is a day of rest and calm, during which we are free from work and worries and able to devote more attention to family, sharing words of Torah, and the like.

מכיון שמזמן לזמן משתנים העיתים, משתנות השנים, ומצב העולם משתנה - ברצוני להעלות הצעה בשייכות לשינויים אלו, הנוגעת במיוחד לבנות ישראל שעדיין לא נישאו.

ובהקדמה:

מאז ומתמיד רצו והשתדלו בני ישראל שיהיה להם ריבוי אור ככל האפשר בחייהם, שהרי עבודת ה' צריכה להיות בשמחה דוקא, וגם התורה נקראת "תורה אור"¹ - תורה המאירה את החיים.

וכפי שסיפר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר², בתוך סיפורי ה"שבחים" והמופתים שהראה הבעש"ט, שהבעש"ט אהב שהבית יהיה מואר כפשוטו.

וכאשר ישנו אור בבית כפשוטו - הרי זה מזכיר לכל אחד ואחת מישראל שתפקידו הוא להאיר את ביתו, ועל ידי זה - להאיר אפילו ברחוב.

ובזה גופא ישנה שליחות ומצוה מיוחדת לנשים, שלקראת קבלת פני השבת והכנסתה אל הבית - יום שבו שוררים מנוחה ומרגוע, ושב אפרו להתמסר יותר לבני המשפחה, לאמירת דברי תורה

1. משלי ו, כב.

2. ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 174 (נעתק ב"היום יום" ואלול). תש"ז ע' 40. וראה גם תר"מ חכ"ז ע' 154. וש"נ.

Student's
pg. 2

As the day of Shabbat approaches we welcome it into our homes by lighting candles to illuminate the home.

וכו', כיון שהכל פנויים מכל הדאגות והמלאכות - הרי ההתחלה בזה היא על ידי הדלקת נר, כדי שיהיה אור בבית.

Source 1 Shulchan Aruch HaRav 263:1,5

Student's
pg. 2

Our Sages ordained that on Shabbat, every person should have a light burning—in each room that he will enter on Shabbat—for the sake of peace in the home, so that he and his household will not stumble over a piece of wood or a stone.

Every person is also obligated to partake of his Shabbat meal at night near the light of the lamp, for this is included in the obligation of delighting in the Shabbat. Indeed, the primary aspect of the mitzvah of kindling lights is lighting a lamp close to where one eats. One should be meticulous in making this light beautiful. Anyone who is meticulous in doing so will merit sons who are Torah scholars, as implied by the verse: "A mitzvah is a lamp and Torah, light." The implication is that the light of the Torah results from the lamp of mitzvah.

There are those who place two wicks in this lamp, intending for one light to recall the command "Remember" and the other, "guard." When using candles made of beeswax, tallow, or similar materials, they light two candles. One may add additional candles, kindling three or four, as it is permitted to increase beyond the specified number of lights with a specific intention, provided that one does not light fewer than two...

Both men and women are obligated to have a light burning in their homes on Shabbat. However, women are charged with greater care concerning this mitzvah, as they are more frequently found at home and involved in household needs.

תקנו חכמים שיהיה לך אדם נר דולק בשבת בכל חדר וחדר שהולך שם בשבת, משום שלום בית, שלא יפשל בעץ או באבן.

וחיב כל אדם כשאוכל סעודת הלילה לאכלה אצל אור הנר, שזה בכלל ענג שבת הוא. ועקר מצות הדלקת נרות הוא נר זה שאוכל אצלו. ויהא זהיר בו לעשותו יפה. וכל הזהיר בו זוכה לבנים תלמידי חכמים, שנאמר "כי נר מצוה ותורה אור", על ידי "נר מצוה" בא אור תורה.

ויש מכונים לעשות ב' פתילות בנר זה: אחד כנגד "זכור", ואחד כנגד "שמור". ובנרות של שעווה או של חלב וכיוצא בהן מדליקין ב' נרות. ויכולין גם כן להוסיף ולהדליק ג' או ד', כי יכולין להוסיף על דבר המבנין כנגד דבר אחר, רק שלא יפחות...

אחד האנשים ואחד הנשים חייבים להיות בבתיהם נר דלוק בשבת, אלא שהנשים מזהרות בו יותר, מפני שמצויות בבית ועוסקות בצרכי הבית.

The first reason is "for the sake of peace in the home, so that one does not stumble over a piece

of wood or a stone." When a person comes home in the middle of the week, they can turn on the light at any time they wish. However, if they arrive home on Friday night after sunset, they can no longer light a lamp, which could lead to stumbling and falling in their own home. In such a case, they might immediately blame their spouse. Therefore, for the sake of peace in the home, the Sages established the mitzvah of lighting Shabbat candles.

The second reason is for "the enjoyment of Shabbat." When a person sits in the dark while eating the Shabbat meal, they do not truly enjoy the meal.

But why is it specifically the woman who is tasked with lighting the candles? Firstly, there is a practical reason: "since women are generally at home and involved in the needs of the household."

>> The Rebbe

Adding Light

Student's
pg. 3

However, when the light outside on the street is continually diminishing, we cannot suffice with the measure of light we had in the past. We must add more light.

This is true about our current time. The world outside is filled with wild events and conduct, the types of which the world has never seen before. These occurrences are rooted in darkness, the lack of light that some circles are suffering from. This makes it all the more necessary to add light, true light that can illuminate the darkness across the entire world. We must light a lamp or at least a small candle, in every place where we can reach.

As with everything, the starting point is within our own homes. As bright as our house has been until now, we must illuminate it even further, with physical light that is associated with Torah, mitzvot, and Judaism.

אמנם, כאשר האור שברחוב פוחת והולך - אי-אפשר עוד להסתפק במדת האור שהיתה בעבר, אלא יש להוסיף באור.

וכן הוא במיוחד בזמננו, כאשר בעולם שמבחוץ מתרחשים מעשים פרועים והנהגות פרועות שלא היו כמותם מעולם, שמקורם הוא בחושך, העדר האור, שישנו בחוגים מסוימים - שהדבר מגביר עוד יותר את ההכרח להוסיף באור, באור אמיתי, כדי להאיר את החושך בכל העולם כולו, בכל מקום שיהודי יכול להגיע אליו ולהדליק בו פנס, ולפחות - נר, ולכל הפחות - נר קטן.

וכמו בכל הענינים - ההתחלה בזה צריכה להיות בביתו שלו, שככל שהיה הבית מואר עד עתה - יש להאיר אותו עוד יותר, ולקשר זאת (את האור כפשוטו) עם ענין של תורה ומצוות, ענין של

Student's The mitzvah that expresses light in the
pg. 3 literal sense is the lighting of candles on the eve of Shabbat and festivals. This is how we welcome the Shabbat or festival into our home and for our entire family.

Young Girls Too

Student's Until now, the custom in many circles
pg. 3 has been that girls begin to light Shabbat candles after their marriage. Until then, they fulfill their obligation through their mother's candle lighting, and she has this in mind when she lights the candles.

Now that darkness has increased outside, we should add light in our homes by having girls before marriage also light Shabbat candles.

Daughters Influencing Their Mothers

Student's Recent years have seen an additional
pg. 4 unfortunate development.

In better times of the past all Jewish mothers kindled Shabbat candles. Their home was therefore constantly bright, starting with Shabbat, from which light flows to all of the following weekdays (the same is true of festivals).

In the recent irregular times there are Jewish homes in which, for whatever reason, the mother is unfortunately completely unaware of the mitzvah of lighting candles for Shabbat and festivals.

יהדות, ובזה גופא - מצוה שבה מתבטא ענין האור באופן גלוי, שהיא (כאמור לעיל) מצות הדלקת הנרות בערב שבת וערב יום-טוב, שעל-ידה מכניסים את השבת והיום-טוב אל הבית ואל כל בני הבית.

ובפרטיות: עד עתה היה המנהג בחוגים שונים להתחיל להדליק נרות שבת קודש רק לאחר הנישואין, ועד אז יצאו הבנות ידי חובתן בהדלקת האם - בעלת הבית, שכיוונה בעת הדלקת הנרות להוציא גם את בנותיה ידי חובתן.

אמנם, כיון שעתה ניתוסף בהעדר האור ברחוב (כאמור לעיל) - הרי יש להוסיף אור בתוך הבית, על ידי הדלקת נרות שבת ויום-טוב גם על ידי הבנות קודם נישואיהן (כדלקמן).

למרבה הצער, בשנים האחרונות ניתוסף בזה עוד טעם:

בימים כתיקונם - כל האמהות הדליקו נרות, וממילא הבית היה תמיד מואר, החל מיום השבת, שממנו נמשך האור על כל ימות השבוע שלאחריו, ועל דרך זה ביום-טוב.

אבל בזמנים הבלתי-רגילים של השנים האחרונות - ישנם, למרבה הצער, בתים יהודיים שבהם, מסיבות שונות, האם אינה יודעת כלל על מצות הדלקת הנרות בערב שבת ויום-טוב!...

Student's This isn't her fault—either she wasn't
pg. 4 taught about it, a breach was caused by the upheavals and wars, or some other reason led to her being unaware of the mitzvah.

In such homes it is sometimes easier to get the daughter to light candles, and the mother will follow later.

Student's This has already happened in a number
pg. 5 of homes. The daughter started lighting candles and this affected the entire home by introducing the light of Judaism. A few days or weeks later, the mother followed her daughter's lead and also started lighting candles.

This practice should therefore be introduced, to add Jewish light by having young girls light Shabbat candles. This should be done by young girls before marriage, and even before bat mitzvah age—as soon as they are able to start making blessings and recite Shema Yisrael they should begin lighting Shabbat candles. This practice should be promoted as broadly as possible, so that it should eventually reach even those few homes that are still unaware of Judaism.

Illuminating The World

Student's Women—and especially those that are
pg. 5 teachers—certainly see and understand what a powerful positive impact this practice will have on young girls, when they are told that

- הדבר אינו באשמתה - אם משום שלא לימדו אותה על כך, או מפני הנדודים והמלחמות כו', או סיבות אחרות שגרמו לכך שלא הגיעה אליה הידיעה על מצות הדלקת הנרות בערב שבת ויום-טוב. -

ובבתים כגון אלו - לפעמים קל יותר לפעול על הבת להדליק נר, ורק אחרי זה תתחיל סוף כל סוף גם האם להדליק.

וכבר אירע כן בכמה וכמה בתים, שהבת התחילה להדליק נר בערב שבת ויום-טוב, והדבר השפיע על הבית כולו והביא אליו את אור היהדות, עד שכעבור מספר ימים, שבוע או שבועיים - הלכה האם בעקבות בתה והתחילה אף היא להדליק נרות!

ולכן יש להנהיג מנהג זה - להוסיף באור הקשור עם עניני יהדות, על ידי זה שגם הילדות קודם נישואיהן, ועוד קודם היותן בנות-מצוה, מיד כשהן מתחילות לומר ברכות ולומר "שמע ישראל", ידליקו נרות שבת ויום-טוב - בכל בית יהודי, ולהשתדל שיגיע לחוגים רחבים ככל האפשר, כדי שעל ידי זה יתפשט המנהג גם באותם בתים ספורים שאינם יודעים עדיין אודות עניני יהדות.

וכשמדובר בנשים - ובפרט מורות ומדריכות - הרי בוודאי יודעות הן, רואות בעיניהן ומבינות בעומק לבן, עד כמה עצומה ההשפעה החיובית

they are now "independent" in terms of their ability to add light to their homes by lighting candles before Shabbat and festivals.

They light the candles with a blessing, in which they express their gratitude to G-d for giving the mitzvah of lighting candles, and describe G-d as the "king of the universe."

This shows that a young girl adding Jewish light in her home impacts the entire world, making the world at least a little better than it was before she kindled her candle.

When many Jewish girls will add light, it will eventually illuminate their homes, the Jews around them, and ultimately the entire world. This light will cause everyone to stop thinking about negative matters, and rather devote their minds to good and proper conduct. When we are talking about Jews, this means following the path of Torah.

This will illuminate the final days of exile and usher in the redemption by our righteous Moshiach, speedily in our time.

שתהיה למנהג זה על ילדות קטנות, ואפילו על ילדות גדולות מהן, כשיאמרו להן שמעתה הן "עצמאיות" במובן זה שביכולתן להוסיף אור בביתן על-ידי הדלקת נר בערב שבת ובערב יום-טוב, ובצירוף הברכה, שבה מביעות הן תודה להקב"ה שציווה להדליק נר של שבת, ומוסיפות ומתארות אותו בתואר "מלך העולם" - מלך ואדון העולם כולו, כלומר שעל ידי זה שילדה מוסיפה אור בביתה על ידי הדלקת נר הקשור עם עניני יהדות - יש לזה גם השפעה על העולם כולו, שהעולם נעשה טוב יותר במקצת (לכל הפחות) מכפי שהיה קודם שהילדה הדליקה את הנר.

וכשתוספת אור זו תהיה על ידי ריבוי בנות ישראל - יפעלו סוף-כל-סוף להאיר את ביתן ואת כל בני ישראל שבסביבתן, ועל ידי זה - גם בכל העולם כולו, שיפסיקו לחשוב אודות ענינים בלתי-רצויים, אלא מחשבתם תהיה איך להתנהג בדרך הטוב והישר, וכשמדובר בבני ישראל ובכל אחד ואחת מישראל, הן אנשים והן נשים - בדרך היהדות, עד שיאירו בזה את ימי הגלות האחרונים, ויביאו את הגאולה על ידי משיח צדקנו בקרוב ממש.

משיחת יום ד' פ' נצבים, כ"ד אלול, ה'תשל"ד, הנחה בלתי מוגה
לעסקניות של ישיבת "תומכי-תמימים" ו"בית רבקה" תחינה
תורת מנחם, כרך ע"ז עמוד 293

Following the Rebbe's address, thousands of Chabad chassidim worldwide took to the streets for the Shabbat candle lighting campaign. Women set up distribution stations on city streets, and girls visited hospitals, going from room to room to encourage young women and women to light Shabbat candles. (At that time, lighting candles in hospitals was permitted.) Later, flyers were

printed, candles were distributed, special candlesticks were manufactured, and matchboxes with printed blessings were purchased.

A New Target Audience That Raised Opposition

Previous campaigns (tefillin, mezuzah, charity, and holy books in the home) were primarily aimed at non-observant communities, as these mitzvot are fundamental and commonly observed in religious communities. However, this campaign was unique in that it targeted even the traditionally observant community. Traditionally, the custom in much of the Jewish world was for only married women to light Shabbat candles, with the practice beginning at marriage and not before. The Rebbe, however, in this campaign, encouraged even young girls to light Shabbat candles.

Among chassidim, the campaign sparked great excitement, and there was significant interest from the general public. Yet, in parts of the religious community, there was some resistance, especially toward the idea of young girls lighting Shabbat candles before marriage.

(The Rebbe explained that, in previous generations, it was common for unmarried girls to light candles, but this custom somehow fell out of practice. Encouraging young girls to start lighting candles is simply the revival of a forgotten custom.)

Six weeks after the campaign began, during the Torah reading of Chayei Sarah, the Rebbe again spoke about the new initiative at a farbrengen, showing how the Torah itself proves that our matriarch Rebecca lit Shabbat candles even before her marriage.

B. The Scriptural Source

>> The Rebbe

Living With The Times

Student's
pg. 7

The Alter Rebbe famously said that we can—and must—derive a contemporary lesson from the weekly Torah portion.

Our Torah portion contains an incredible lesson that shows us that Shabbat candles are relevant as soon as a girl reaches the age of education. It is surprising that no one noticed this clear lesson until now.

ידוע פתגמו של אדמו"ר הזקן, שצריך ואפשר ללמוד הוראה מפרשת השבוע, בנוגע לעניינים שהזמן גרמא.

והנה, ישנה הוראה נפלאה בפרשתנו, שממנה רואים שהענין של נרות שבת מתחיל תיכף משהגיעה הבת לחינוך, ועד כדי כך שזהו פלא כיצד לא תפסו עד עתה את ההוראה הברורה הנמצאת בסיפור שבפרשתנו.

Before we study the Rebbe's talk, let's provide some background on the Torah portion he focuses on:

Abraham Sends Eliezer to Find a Match for Isaac

Abraham, advanced in age, decides it is time to seek a suitable match for his beloved son, Isaac. He calls upon his devoted servant, Eliezer, and makes him swear: "Go to my homeland and find a suitable match there."

Eliezer asks, "If the young woman refuses to come with me to the land of Canaan, should I take your son to Charan?" Abraham firmly answers, "No." He assures Eliezer, "The Creator of the world will send His angel before you, and you will find the right match." Eliezer vows to carry out his mission as instructed.

Eliezer Arrives in Aram Naharaim

In the evening, Eliezer reaches the city of Aram Naharaim with ten camels and an abundance of goods. Standing by the well, he prays to the Creator: "The young women of the city are coming to draw water. I will ask them for water, and the girl who readily says, 'Drink, and I will also draw water for your camels,' will be Isaac's future wife."

Even as he prays, a beautiful young woman arrives at the well. It is Rebecca, the granddaughter of Nachor, Abraham's brother. Eliezer asks her for water, and she responds, "Drink, and I will also draw for your camels." Astonished, Eliezer quickly presents her with jewelry as a gift.

Eliezer Visits Rebecca's Family

Rebecca invites Eliezer to her family's home, where he recounts his story. Rebecca eagerly agrees to the match, and her family sends her off with blessings and good wishes.

Returning to Canaan: Isaac Marries Rebecca

The caravan returns to Canaan at evening time, where Isaac is praying in the field. Upon seeing him, Rebecca dismounts from her camel and covers her head out of respect.

Isaac brings Rebecca into his mother's tent, marries her, and loves her.

The Only Sign Necessary

Source 2 Genesis 24:67

Student's Isaac brought Rebecca into the tent of his
pg. 7 mother Sarah. He took her as his wife, and he loved her. Isaac was then consoled over the loss of his mother.

וַיְבִיאָהּ יִצְחָק הָאֵלֶּלֶה שָׂרָה אִמּוֹ,
וַיִּקַּח אֶת רֵבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה
וַיֵּאָהֲבָהּ, וַיִּנְחָם יִצְחָק אֶחָרִי
אִמּוֹ.

Rashi

Student's Into the tent of his mother Sarah. The
pg. 7 phrase is superfluous and is written to indicate Rebecca's merit: He brought her into the tent and "she was his mother Sarah" – in other words, she became exactly like his mother Sarah. For as long as Sarah was alive, the lamp would remain lit in her tent from one Shabbat eve until the next Shabbat eve, there was always a blessing (i.e., a miraculous increase) in the dough, and a cloud constantly hovered over the tent, but since she died all these had ceased. And when Rebecca came they resumed (Bereshit Rabbah).

הָאֵלֶּלֶה שָׂרָה אִמּוֹ.
וַיְבִיאָהּ הָאֵלֶּלֶה
וְנִעְשִׂית דְּגִמַּת שָׂרָה
אִמּוֹ, כְּלוּמַר וַהֲרִי
הִיא שָׂרָה אִמּוֹ,
שְׂכַל זְמַן שְׂשָׁרָה
קִיָּמַת הָיָה גַּר דְּלוּק
מִעֶרֶב שָׁכַת לְעֶרֶב
שָׁכַת וּבִרְכָּה מְצוּיָה
בְּעֶסֶה וְעֹנֵן קָשׁוּר
עַל הָאֵלֶּלֶה,
וּמִשְׁמַתָּה פָּסְקוּ,
וּכְשֶׁבָּאת רֵבְקָה
קָזְרוּ (בְּרֵאשִׁית
רַבָּה).

Student's
pg. 8

>> The Rebbe

Student's
pg. 8

On the verse "Isaac brought Rebecca into the tent of his mother Sarah" Rashi cites Bereishit Rabbah which explains that this means that when Rebecca entered the tent, Isaac saw that she was exactly like his mother Sarah.

How did he see this? The Midrash explains that when Sarah was alive "the lamp would remain lit in her tent from one Shabbat eve until the next Shabbat eve," and after her death the lamp was extinguished. When Isaac brought Rebecca into Sarah's tent he saw that she was like his mother because the miracle of the lamp burning from one Shabbat eve to the next resumed.

על הפסוק, "ויביאה האוהלה שרה אמו, ויקח את רבקה ותהי לו לאשה", מצטט רש"י מ"בראשית רבה", שהפירוש של "ויביאה האוהלה שרה אמו", הוא, שכאשר היא נכנסה לאוהל, הוא ראה שהיא ממש כמו שרה אמו.

כיצד הוא ראה זאת? אומר המדרש שכאשר שרה אמו היתה בחיים, "היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת", ומשמתה שרה הנס פסק. וכאשר "ויביאה האוהלה" - כשהוא הביא את רבקה לאהל שרה, ראה מיד שזו "שרה אמו", משום שחזר הנס של "נר דלוק מערב שבת לערב שבת".

Rebecca Lit Candles Before Marriage

Student's
pg. 8

The simple meaning of the Torah is that Rebecca lit Shabbat candles. This is how the Midrash explains the verse, and Rashi cites it in his commentary, which is devoted to explaining the simple meaning of the Torah to a beginner student.

This candle lighting couldn't have begun after she married Isaac. The verse first states "Isaac brought Rebecca into the tent," and he immediately saw that she was just like his mother Sarah because the lamp she lit burned from one Shabbat eve to the next. This caused him to later take Rebecca as his wife. We see from the sequence of events that Rebecca was already lighting candles before her marriage.

והנה, המשמעות הפשוטה של הפסוקים היא, שרבקה הדליקה נרות שבת! זהו הפירוש הפשוט במדרש, ורש"י מביאו בפשוטו של מקרא ומבארו לבן חמש למקרא.

ואי אפשר לומר שהיא הדליקה נרות רק לאחר נישואיה ליצחק, משום שסדר הפסוק הוא שבתחילה "ויביאה האוהלה" וכבר אז ראה מיד שהיא ממש כ"שרה אמו", משום שהנר שהדליקה דלק מערב שבת לערב שבת, וזה גרם שלאחר מכן - "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה" - שאחר כך התחתנו. נמצאנו למדים שרבקה הדליקה נרות עוד לפני החתונה!

Student's
pg. 9

Abraham and Isaac Weren't Enough

Student's
pg. 9

Jewish law instructs that when a wife isn't lighting Shabbat candles—for whatever reason—the husband is obligated to light them.

Since Abraham observed all of the mitzvot, both Biblical and Rabbinic, it is clear that after the death of Sarah at the beginning of this week's portion he began lighting Shabbat candles himself, starting on the first Friday. He would have continued doing this throughout the three years until Rebecca came.

Therefore, it's not that the tent had been dark without candles when Rebecca arrived. Abraham had been lighting the candles, or Isaac, or perhaps both of them.

Nevertheless, Rebecca didn't suffice with candles lit by Abraham, who was "elderly and advanced in years," or with candles lit by forty-year-old Isaac. She insisted on lighting candles herself as well.

The Torah relates this clearly.

Powerful Lesson

Student's
pg. 9

There is a powerful lesson for us here.

Even when a young girl is living in a home where there is an adult obligated in candle lighting who lights candles every week, and even when that adult is a great and righteous person, the girl should still light candles, just

Student's
pg. 10

ולכאורה, על פי דין, כאשר האשה - מאיזו סיבה שתהיה - אינה מדליקה נרות שבת, יש חיוב שהבעל ידליק נרות שבת.

ומכיוון שאברהם אבינו קיים את כל המצוות, גם דאורייתא וגם דרבנן, אם כן, ודאי שכאשר אירע הענין המסופר בתחילת פרשתנו, ש"ותמת שרה בקרית ארבע", הרי ביום שישי שלאחרי זה, הדליק אברהם אבינו נרות שבת! וכך זה המשיך במשך שלוש שנים, עד שהגיעה רבקה.

ואם כן, כאשר הגיעה רבקה, אין הפירוש בזה, שאילו לא היתה מדליקה היה האוהל חשוך, שהרי אברהם הדליק נרות, או יצחק הדליק נרות, או ששניהם הדליקו נרות!

ואף על פי כן, לא הסתפקה רבקה בכך שאברהם, שהיה גדול, "אברהם זקן בא בימים", הדליק נרות, ולא בכך שיצחק, שהיה אז בן ארבעים שנה, הדליק נרות - אלא גם היא הדליקה נרות!

וענין זה מסופר בתורה בצורה ברורה.

מהי ההוראה מכך? - הוראה נפלאה!

כאשר ילדה נמצאת בבית שבו כבר ישנה מישהי שמדליקה נרות, והיא "מְצִנָּה וְעוֹשָׂה", ואף אם המדליקה היא צדקת גדולה ביותר, בכל זאת על הילדה להדליק נרות, כפי שרבקה הדליקה

like Rebecca. Rebecca did this in the home in which Abraham and Isaac lit candles, and no one is more righteous than them.

Women's Miracle

There is another incredible point here.

We noted that Abraham certainly lit candles himself every Friday, but his candle lighting, and that of Isaac as well, did not accomplish the great miracle of "the lamp would remain lit from one Shabbat eve until the next Shabbat eve" like it did for Sarah, and then Rebecca when she began lighting candles at age three.

This shows us the incredible power of the mitzvah of candle lighting, even when it is done by very young girls. Every Jewish girl is a daughter of Sarah, Rebecca, Rachel, and Leah, and her candle lighting illuminates her entire home all week long, until the next Friday.

The only difference is that the candles of Sarah and Rebecca expressed this quality in a physical and revealed form, with the physical candle miraculously burning from Friday to Friday.

But the deeper concept is true of everyone lighting Shabbat candles, even though it is not apparent to the naked eye. The actions of our patriarchs and matriarchs empower us, their children, so that every daughter

נרות, בבית שבו הדליקו נרות אברהם ויצחק. (ואף אחת איננה יותר צדקת מאברהם ויצחק).

ועוד³ ענין נפלא שמצאנו כאן:

כאמור, בודאי הדליק אברהם אבינו בעצמו נר בכל ערב שבת, ואף על פי כן, הנה בהדלקתו, וכן בהדלקת יצחק, לא נתקיים הענין הנפלא של "נר דלוק מערב שבת לערב שבת", כפי שנתקיים בהדלקת הנר של שרה, ולאחריה ברבקה כשהתחילה להדליק נר בהיותה בת שלש שנים.

ובזה רואים אנו את הכח המופלא הטמון במצות הדלקת הנרות, ואפילו כשנעשית על ידי ילדות ישראל הקטנות ביותר, אשר כל בת ישראל נקראת "בת שרה, רבקה, רחל ולאה", ועל ידי הדלקת הנר שלה נעשה כל הבית מואר במשך השבוע כולו, עד לערב שבת הבא.

והחילוק אינו אלא שבנרות שהדליקו שרה ורבקה פעל והאיר האור בגלוי בגשמיות הבית, מאחר שהנר הגשמי דלק (בדרך נס) מערב שבת לערב שבת;

אבל בפנימיות הענינים כן הוא בכל מי שמדליקה נרות, אף על פי שבעיני בשר אין הדבר נראה, כי מאחר ש"מעשה אבות" הוא "סימן" ונתנית כח "לבנים"⁵,

כלל.
5. ראה רמב"ן לך יב, ו. וראה ב"ר פ"מ, ו. ועוד.
ובפרט ע"פ מרדכי שקיום המצוות לאחר מ"ת הוא במדריגה נעלית יותר מקיום המצוות של האבות, ודוקא לאחר מ"ת המצוות פועלות בגשמיות העולם (ראה שהש"ר פ"א, ג. א).
וראה לעיל שיחה א לפרשת וירא ס"ד. לקוטי שיחות ח"ה ע' 88. וש"ס.

3. מכאן ואילך, צוטטה השיחה בתרגום מלקו"ש חט"ו עמוד 170 ואילך.
4. ואין לומר שגם הנרות שהדליק אברהם היו דולקים מע"ש לע"ש אלא שהדליק באהל אחר משא"כ באהל שרה שלאחר שמתה לא היו נרות דולקים, דלפי"ז אין מתאים (ובפרט לגירסא שבדפוס ראשון ושני (הובא לעיל הערה 3) נר דלוק באהל) הלשון "ומשמחה פסקו", דמשמעו שפסקו הנסים, שלא היו דולקים מע"ש לע"ש כו', והרי לפי הנ"ל לא הדליקו נרות שם

Student's of Sarah, Rebecca, etc. has the power to
pg. 11 illuminate the entire week with the light of
her mitzvah of candle lighting.

Why?

Student's Why did only the candles of Sarah and
pg. 11 Rebecca—and those of their daughters in all
generations—burn from Friday to Friday, but
not those of Abraham and Jewish men? We
can understand this based on a teaching of
the Sages about the difference between men
and women. The Sages say that the man's
role is to “bring in the wheat” to the home,
while the woman's role is to turn the wheat
into edible food.

G-d designed the nature of the world such
that men by nature are “conquerors” who
acquire things from the outside world and
bring them into their homes. For women, by
contrast, “the glory of a princess is inside”—
her role as the mainstay of the home, inside
the home, is to transform and refine the
elements brought in from the outside and
make them fit for human consumption, and
even for the consumption of G-d, the
Supernal Man.

As a result, when Abraham lit candles they
didn't miraculously illuminate the house in
the physical sense—because this wasn't his
specific role.

Sarah and Rebecca, followed by all of their
daughters were charged by G-d with the role
and mission of managing the home, including

הרי כל מי שהיא בת שרה, רבקה וכו' יש
בידה הכח שאור המצוה של נר השבת
שלה יפעל על משך השבוע כולו.

הטעם שדוקא נרותיהן של שרה ורבקה,
וכך גם נרות כל בנותיהן, כל נשי ובנות
ישראל, בכל הדורות, דלקו מערב שבת
לערב שבת, מה שאין כן הנרות של
אברהם ובני ישראל בכלל - יובן על פי
מאמר רבותינו ז"ל⁶ בחילוק שבין האיש
לאשה, שענינו של האיש הוא ש"מביא
חטין", והיינו רק שמכניסם אל הבית;
ומלאכתה של האשה, ה"עזר כנגדו",
היא להפוך את החטים למאכל הראוי
לאדם.

כלומר, הקב"ה קבע את טבע העולם
באופן ש"איש דרכו לכבוש"⁷ - לרכוש
לו דברים מן העולם שבחוץ ולהכניסם
אל ביתו שלו; מה שאין כן האשה,
אדרבה, כיון ש"כל כבודה בת מלך
פנימה"⁸, הרי תפקידה כעקרת הבית
הוא "פנימה", בתוך הבית, לתקן
ולשנות את הדברים שהובאו מבחוץ
ולעשותם ראויים לאדם, ועד שיהיו
ראויים, כביכול, לאדם העליון.

ולפיכך, כאשר הדליק אברהם נרות,
כיון שאין זה מתפקידו להתעסק בצרכי
הבית, לא היה הדבר צריך לפעול נס
שהארת הבית במובן הגשמי תהיה יותר
מאשר על פי טבע - כי אין זו העבודה
שלו.

ודוקא שרה ורבקה, ולאחריהן כל בנות

Student's Sarah and Rebecca, followed by all of their
pg. 12 daughters were charged by G-d with the role
and mission of managing the home, including

6. יבמות סג, א.

7. שם סה, ב. הובא בפרש"י בראשית א, כז.

8. תהלים מז, יד.

Student's
pg. 12

its physical elements. They therefore have the power to illuminate their homes constantly with the light of their candles, so that all week long it will be openly apparent that this is a home in which a daughter of Sarah and Rebecca lit candles.

This underlines the importance and merit of working to ensure that all Jewish girls light Shabbat and festival candles, from as soon as they reach the age of education.

Lighting the candles of Shabbat should lead, as the Midrash states, to G-d "showing us the lights of Zion" in the true and complete redemption, very soon.

שרה ורבקה כו', כל בנות ישראל, שנתן להן הקב"ה את התפקיד והשליחות לעסוק בצרכי הבית⁹, ולפעול גם בענינים הגשמיים שבבית, הרי בידן השליחות והכח להשפיע ולהאיר בנרותיהן את כל הבית במשך כל הזמן, כך שבמשך כל ימות השבוע נראה בגלוי שזהו בית שבו הדליקה בת שרה ורבקה נר שבת.

מכל האמור מובן גודל הזכות בהשתדלות שכל בת ישראל, תיכף משהגיעה לחינוך, תדליק נר בכל ערב שבת קודש (וערב יום-טוב).

ועל ידי הדלקת נר שבת נזכה, כנאמר בילקוט שמעוני¹⁰, לקיום "אני - הקב"ה - מראה לכם נרות של ציון", בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה.

משיחת כ"ף מרחשון ה'תשל"ה, הנחה בלתי מוגה שיחות קודש ה'תשל"ה, כרך א', עמוד 140 [בתרגום המערכת] ולקוטי שיחות חלק ט"ו חיי שרה ג' [מתורגם]

Story - The New York Times ad

Student's
pg. 12

A few years after the start of the Shabbat candle lighting campaign, during one of the Chabad Women and Girls' conventions, the Rebbe spoke at length about the initiative. After the talk, as he left the '770' study hall, the Rebbe stopped to speak with Mrs. Esther Sternberg, asking her to arrange a prominent ad in the New York Times with the Shabbat candle lighting times. An ad was quickly arranged and later appeared in other leading newspapers. This advertisement became a regular feature. Every Friday, at the bottom of the front page of one of the world's most prominent newspapers, a small ad appeared listing candle lighting times for New York, with a phone number to call for lighting times around the world. This understated, simple ad brought global awareness to the mitzvah that G-d entrusted to Jewish women and girls – to illuminate the world.

9. נסמן לעיל הערה 33.
10. ר"פ בהעלותך.

The 2100 Edition

Student's
pg. 13

In honor of January 1, 2000, the first day of the new millenium, the New York Times published a mock front-page edition dated Friday, January 1, 2100. This futuristic issue included headlines about robots demanding equality, politicians abusing weather-controlling satellites, the scores of sports games yet to be invented, and more. But in the bottom right corner, a small ad announced the Shabbat candle lighting times for New York and surrounding areas, complete with a "touch [here]" to access times for other locations.

This delightful surprise caught Mrs. Sternberg's attention. She hadn't paid for this striking advertisement! When she contacted the New York Times editors, they told her this was the only item chosen unanimously by the editors for inclusion in the 2100 edition. For all other headlines, there were debates about their likelihood a century into the future. But on one thing, no one had any doubt – that Jewish women and girls would continue lighting Shabbat candles every Friday...

Stories From the Trenches (Teacher's edition only)

About a year after the campaign began, on the 6th of Tishrei 1975, the Rebbe dedicated a talk to the topic, in which he shared two anecdotes that demonstrated how a young girl's kindling of a Shabbat candle led to a positive transformation in the lives of the entire family.

>> The Rebbe

There was a story with a little girl, 5 or 6 years old, who went to a non-religious school in the Holy Land. One day, another girl came and told her about the mitzvah of lighting Shabbat candles, explaining that although she (the speaker) was still before her bat mitzvah, and even more so for the girls she was speaking to, who were 5-6 years old or even younger, they could, for the sake of education, fulfill this mitzvah on behalf of G-d, say a specific blessing (and if they want, they could give a coin to charity), and usher in Shabbat with this mitzvah.

When the little girl came home and told her mother this (I don't know if it was Thursday or Friday, or even Wednesday), the mother said that she didn't know about any of this (since she was a little girl who had been raised in a non-Jewish society where they didn't know about such things). "Where does it say that the mother, the 'housewife,' should not do something specific, and the little girl will teach her how to establish new practices at home?" she wondered.

מעשה בילדה קטנה בת 5-6 שנים, שהלכה לבית ספר שאינו דתי בארץ הקודש, ובאה לשם ילדה נוספת וסיפרה שיש ענין של מצות הדלקת נרות שבת קדוש, באמרה, שאף על פי שהיא (המספרת) עדיין לפני בת-מצוה, ועל אחת כמה וכמה שאלו שלהן היא מספרת זאת הן ילדות בנות 5-6 שנים, או אפילו צעירות יותר, יכולות גם הן - מצד ענין החינוך - לקיים בשליחותן של הקב"ה מצוה זו, ולומר ברכה מסוימת (ואם הן רוצות - ליתן פרוטה לצדקה¹¹), ולהכניס את יום השבת על ידי מצוה זו.

כשהילדה הגיעה לביתה וסיפרה זאת לאמה (אינני יודע אם זה היה ביום חמישי או ששי, או ביום רביעי) - אמרה האם שהיא איננה יודעת מכל זה (להיותה תינוקת שנשבתה בין העכו"ם, כיון שגדלה ונתחנכה במקום שלא ידעו מזה), והיכן נשמע כזה דבר, שהאם, "עקרת הבית", לא תעשה דבר מסוים, ואילו הילדה הקטנה תלמד אותה להנהיג סדרים חדשים בבית!

11. ראה קיצושי"ע סע"ה ס"ב. וראה גם תו"מ חפ"א ע' 251. וש"נ.

And as is the way with little children—as mentioned in Chassidus—that they immediately get upset and angry without limitations, the child began to cry, saying, “What does it matter to you, Mother? I’m not asking for anything. I have a candlestick and a candle, and I know when the time for lighting Shabbat candles is. I know the blessing (because I received a sheet with all the instructions—since they don’t need to learn the language, as it’s the language they speak from childhood). I’m only asking for permission to do it.”

And since she made such a noise (“A gevald!”) with her crying, the mother said that she could do as she wished, as long as she stopped crying and left her alone!

Then the little girl was overjoyed, and before Shabbat began, she placed the candle on the table where they eat, lit it, and recited the blessing. She felt herself “uplifted, beyond and above!” And when she was told that on Shabbat, one must not touch or move the candle, she went back and forth, warning all the members of the house not to touch or extinguish the candle, etc.

When the mother and father (I don’t know if she had brothers or sisters, etc.) saw that this wasn’t such a terrible thing (“It’s not such a big deal!”), the following Friday they let her light the candles without protest, but with the same joy and sincerity, which also affected the rest of the household.

וכדרך קטנים וקטנות - כמובא בחסידות¹² שתיכף ומיד מתכעס ומתקצף כו' ללא הגבלות - התחילה הילדה לבכות, באמרה, מה איכפת לאמה, בה בשעה שאיננה מבקשת דבר; יש לה (כיון שנתנו לה) פמוט ונר, והיא יודעת מתי זמן הדלקת נרות שבת קודש, והיא יודעת את הברכה (כיון שקיבלה דף שבו נרשמו כל הענינים - שהרי שם לא צריך ללמוד את השפה, כיון שזוהי השפה שבה הם מדברים מקטנותם); היא רק מבקשת אישור שתוכל לעשות זאת. וכיון שעשתה כזה רעש עם בכיות - אמרה האם, שהיא יכולה לעשות כרצונה, ובלבד שתפסיק לבכות ותניח לה!

ואז היתה הילדה בשמחה גדולה ביותר, ואכן לפני כניסת השבת העמידה את הנר על השולחן שעליו אוכלים, והדליקה אותו ובירכה עליו, והרגישה את עצמה “לעילא ולעילא!” וכיון שאמרו לה שבשבת אסור לגעת בנר, להזיזו מקומו וכו' - הלכה הלוך ושוב והזהירה את כל בני הבית שלא יגעו בנר ולא יכבוהו וכו'.

וכאשר האם והאב (אינני יודע אם היו לה גם אחים ואחיות כו') ראו שזה לא דבר נורא - הנה ביום ששי שלאחר זה הניחו לה להדליק, ללא רעש, אבל באותה שמחה ולבביות אצלה, שהשפיעה גם על שאר בני הבית.

12. ראה תניא רפ"ו. ובכ"מ.

And after a few Shabbatot had passed, they stopped using the television while the candles were burning. When they were asked (whether by the mother to the father or vice versa): "What's this about?" they responded that it was inappropriate to do so while the candles were burning, and the little girl was walking around and singing that this was a holy Shabbat. As long as the candles were still on the table, they couldn't bring themselves to turn on the television. Later, the phone rang, and they didn't go to answer it.

Afterward, the mother started to notice that it seemed strange when a neighbor or friend would come in and see just one candle burning, and her daughter was so full of joy for having lit the Shabbat candle, saying it was a holy candle for a holy day, etc., while she (the mother) was still dressed in weekday clothes... This simply wasn't right! And so, the mother, the housewife, decided: "That's it, I too will begin to light candles!" As women do, she changed into a special and important dress that was fitting for Shabbat and Yom Tov, and from that moment, she no longer wanted to engage in activities that could soil or stain her dress...

When she started to light the candles, she couldn't bring herself to go to the stove and light the fire afterward! She had just lit a Shabbat candle and recited the blessing that it was "a Shabbat holy candle," so how could she immediately go to prepare dinner by lighting a fire, etc.? (The Rebbe continued with a smile:) But since it was impossible to eat cold food, they started preparing "chulent"!

ולאחרי שעברו כמה שבתות, הפסיקו להפעיל את הטלוויזיה כל זמן שהנרות דולקים. וכששאלו (האם את האב או האב את האם): מאי האי? השיבו, שאין לזה מקום, בשעה שהנרות דולקים, והילדה הקטנה מהלכת ושרה שזהו שבת קודש; כל זמן שהנרות דולקים עדיין על השולחן, אינו יכול לפעול על עצמו להדליק את הטלוויזיה; ואחר כך צלצל הטלפון, ולא הלך לענות את הטלפון.

ואחר כך התחילה האם לשים לב, שנראה מוזר שנכנסת שכנה או חברה ורואה שדולק נר אחד, והילדה שלה מלאה שמחה שהדליקה נר שבת, באמרה שזהו נר קדוש ויום קדוש וכו', ואילו היא (האם) לבושה בגדי חול... אין לזה מקום כלל! ואז החליטה האם, עקרת הבית: יהי מה - גם היא תתחיל להדליק נרות! וכדרך הנשים - החליפה את בגדה לבגד חשוב ומיוחס שראוי לשבת ויום טוב, ואז כבר לא רצתה להתעסק עם ענינים שיכולים לכלוך ולהכתים את הבגד...

וכאשר התחילה להדליק נרות, לא היתה יכולה לפעול על עצמה לגשת אחר כך לתנור ולהדליק את האש! - זה עתה הדליקה נר של שבת, ואמרה בברכה שזהו "נר של שבת קודש", ואם כן, היתכן שמיד לאחרי זה תיגש להכין ארוחת הערב על ידי הדלקת אש וכו'! (כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך בבית-שחוק:) אבל כיון שאי אפשר לאכול אוכל קר - התחילו להכין "טשאָלנט"... וכשהתחילו להכין "טשאָלנט" - השפיע הדבר גם על הסעודה שלמחרת.

And when they started preparing the chulent, it also influenced the next day's meal.

As mentioned, now the whole story can be told, because they are already at the level of Ba'alei Teshuvah. As a result of the one candle that the little girl started lighting (after the noise and crying), after a few weeks, they began to be careful not to engage in weekday work while the candles were burning. Later, the mother also started lighting Shabbat candles, and thus the entire household was transformed.

And how did it all begin? From the Shabbat candle, which was kindled for educational purposes, but through it, not only was the little girl's education affected—so that when she reaches bat mitzvah, she will fulfill the mitzvah in its entirety—but through it, she “educated” the entire household. And as mentioned above, this wasn't an isolated incident, but rather there were several similar cases.

וכאמור, עכשיו אפשר לספר את כל הסיפור, כיון שהם כבר בדרגת בעלי תשובה - שהרי כתוצאה מנר אחד שהתחילה להדליק הילדה הקטנה (לאחרי הרעש והבכיות), הנה לאחר כמה שבועות התחילו להיזהר מענייני מלאכה של חול כל זמן שהנר דלק, ואחר כך התחילה גם להדליק נר שבת; וכך התחלף והשתנה כל הבית.

וממה התחיל כל זה? - מנר של שבת, שהודלק אמנם מצד חינוך, אבל על ידי זה נעשה לא רק החינוך של ילדה קטנה זו, שכאשר תהיה בת מצוה אזי תקיים את המצוה בשלימותה, אלא על ידי זה “חינכה” את כל הבית. וכאמור, שאין זה באופן של השערה, אלא יודעים את שמה של המשפחה, העיר והרחוב ומספר הבית, ששם אירע מאורע הנ”ל. וכאמור לעיל, שאין זה מקרה יחיד, אלא היו כמה וכמה מקרים כאלו.

משיחת ו' תשרי, התשל"ו, הנחה בלתי מוגה
תורת מנחם כרך פ"ב עמוד 48

Key Points:

Student's
pg. 13

- From the very beginning of their existence, the Jewish people have had a special mission: to illuminate the world.
- The Jewish woman has a particular role in this mission—lighting Shabbat candles that illuminate the entire home.
- In our time, when darkness increases in the world, we must add more light than ever before. Therefore, even young girls, from the age of education, should light Shabbat candles.
- The fact that the little girls light candles brings an additional advantage: that their mothers (in cases where they are not accustomed to lighting) will

Student's
pg. 13

join them and light candles as well.

- *This mitzvah will positively impact the young girls, empowering them and adding light to the home and the world.*

- *In our Torah portion, we read about the match between Isaac and Rebecca. The Midrash tells us that when Rebecca arrived at Sarah's tent, she lit Shabbat candles and rekindled the miracle that the Shabbat candle would burn all week long. This convinced Isaac that Rebecca was the right match for him, and they married.*

- *From this sequence, we can deduce that Rebecca lit Shabbat candles before her marriage.*

Student's
pg. 14

- *Although Abraham had been lighting Shabbat candles every week since Sarah's passing, Rebecca did not rely on this arrangement and lit her own candles. This teaches us that a daughter should light candles even when her mother already does so.*

- *We see a powerful lesson here: the miracle of the candles did not happen when Abraham lit the Shabbat candles, but only when Sarah and Rebecca did.*

- *The reason for this distinction is that women are given the role of managing the home and illuminating it. Therefore, they alone have the power to create the miracle that the light from the candle will last the entire week.*

Takeaway:

Student's
pg. 14

Each Jewish woman and girl has the power to bring light and joy to her home, and from there, to the entire world. This unique power is reserved for them alone, and with it, they can bring about the miracle that even Abraham did not experience—illuminating the home throughout the week.

We should all join the Rebbe's Shabbat Candle Lighting Campaign and encourage every woman and girl to light Shabbat candles.